

ministrene. Hvis den ikke kommer i hus ved det danske sluttopmøde, så er vi henne dér, hvor vi for alvor skal til at begynde at blive bekymrede, for så kan mange af ansøgerlandene begynde at føle sig snydt.

Nu er der gået næsten 10 år, siden man begyndte at komme rigtig ind i forhandlingerne, og der sker stadig væk ikke noget. Onde tunger siger, at Polen altid er 5 år foran et medlemskab, og det vil de blive ved med at være. De mangler hele tiden bare lige et nøk, og de mangler hele tiden bare at få forhandlingerne gjort færdige. Vi skulle nødig lade det mundheld komme til at gå i opfyldelse. Det er utrolig vigtigt, at der kommer et succeskriterium, der hedder: Udvidelsen skal på plads.

Kl. 17.05

Vi synes, når man tænker på udvidelsen, at det er et problem, at den danske regering i finansloven har valgt at nedprioritere den danske miljøstøtte til ansøgerlandene, til Østeuropa. Vi mener, det er uforståeligt, og at det er et dårligt signal til de østeuropæiske ansøgerlande.

Om landbrugsreformen er der allerede sagt meget, men jeg synes, det skal siges igen, at det er et kæmpe problem, som man på forhånd ved at man skal overkomme, at få tilpasset de eksisterende landbrugsordninger sådan, at man må sige til de nuværende modtagere af landsbrugsstøtteordningerne, at de må nøjes med noget mindre, samtidig med at man må sige til alle ansøgerlandene: I får ikke så meget, som vi får.

Man skal gøre det, at man skal tilfredsstille både ansøgerlandenes befolkninger, som skal stemme om optagelsen i EU, og man skal tilfredsstille de hjemlige vælgere, som skal lade sig nøje med noget mindre støtte. Det er et stort akrobatnummer, som forudsætter, at regeringens ministre virkelig kan deres kram og virkelig kan få enderne til at mødes.

Vi er ikke helt overbevist om, at der er den fornødne kunnen af akrobatiske talenter i regeringen, men vi skal selvfølgelig fra radikal side hjælpe alt det, vi kan, til, at man når frem til et godt resultat.

Hvad angår Johannesburgtopmødet, er vi selvfølgelig også bekymrede for, om vi kan få en ordentlig profil på det område. Det er under det danske formandskab, hvor Danmark på EU's vegne skal varetage Europas interesser ved det globale topmøde. Her skal tales om udligning af de sociale skel i verden og verdens globale miljøproblemer.

Jeg synes, det er interessant, om den danske prioritering kan være sådan, at vi virkelig kan komme et skridt fremad dér, og vi er selvfølgelig også meget, meget spændt på at se det finanslovforslag, som kommer inden Johannesburgtopmødet, for der vil vi jo kunne se, om der er en mening bag, om der er hensigter bag ordene, og om der er en sammenhæng mellem indenrigspolitik og udenrigspolitik.

Et par områder vil jeg nævne med særligt henblik på nogle danske problemer, og det er selvfølgelig udenrigs- og sikkerhedspolitikken, hvor Danmark som formand for Unionen skal være den samlende kraft i bestræbelserne for at skabe en enighed om EU's rolle og EU's adgang til at prøve at få løst mellemøstenkonflikten. Der ligger et særligt ansvar, som allerede den nuværende udenrigsminister har kunnet føle på sig ved den interesse, der er for hans rolle i EU-sammenhæng.

Opbygningen af den krisestyringsmekanisme, som skal udvikles under EU, vil også komme til at ligge i det danske formandskab, og det er selvfølgelig et særligt problem, fordi vi ikke selv kan være med hele vejen rundt, hvor vi har et problem med vores forbehold. Det Radikale Venstres holdning til forbeholdet her er kendt, og jeg vil sige, at vi synes, at det især under formandskabsperioden er et problem, at vi ikke kan spille fuldstændig med al den styrke, som vi gerne ville kunne.

Til sidst vil jeg sige om samarbejdet om de retlige og indre anliggender, at det er et af de områder, hvor der er et utrolig stort behov for fremskridt. Og selv om vi ikke kan være med på en stor del af områderne, kan vi være med på alt det, der hedder det mellemstatslige samarbejde, men hvor det handler om egentligt fællesskabs-samarbejde, skal vi have parallelaftaler i det omfang, det overhovedet kan lade sig gøre.

Jeg vil godt sige til regeringen, at jeg synes, det er indlysende, at man må dele op i tre forskellige områder, hvor der virkelig er brug for fremskridt, for det første det indlysende praktiske samarbejde, hvor der skal være gnidningsfri muligheder for udveksling af varer, tjenesteydelser, kapital og arbejdskraft. Det betyder, at civile tvister f.eks. skal kunne foregå hurtigt og enkelt, også f.eks. problemerne med afgørelse af forældremyndighed osv., osv. Alle disse ting, som er indlysende praktiske, når man har meget samkvem mellem landene, skal simpelt hen være på plads.